

8

1

1. Když ve - čer pa - dá ro - sén - ka
2. Když rá - no slun - ko vy - chá - zí

a když mě ru - ce za - ze - - bou , u své - ho stá - vám
a když mě srd - ce za - ze - - be , dá - vám si kví - lka

o - kén - ka , chce se mně bě - žet za te - bou .
do vá - zy , ří - kám si že jsou od te - be .

2

Za te - bou v dál - ku da - le - kou z Mo - ra - vy do již - ních
Od te - be chlap - če vzdá - le - ný z Mo - ra - vy do již - ních

Čech - ně - kde tam tě na Bla - ťác - ku
Čech - ně - kde tam tě na Bla - ťác - ku

3

ví - dá - vám ve svých snech . Ref.: Z Ve - se - lí nad Mo - ra -
ví - dá - vám ve svých snech .

vou k Ve - se - lí nad Luž - ni - cí , jen sám

Bůh ví zda až tam má tou - ha do - le - tí - .

4

Po - lib - ky ží - zni - vých úst - po vo - dě ne - do - pla -
- vou , já však pře - sto věr - ně če - kám

5 6 32

na tvo - je ob - je - tí - . Fine D.S.al Fine

Z VESELÍ K VESELÍ, valčík
Von und nach Veseli, Walzer

hudba: Jiří Vrána
text: Miloň Čepelka

1. Když večer padá rosenka
a když mě ruce zazebou,
u svého stávám okénka,
chce se mně běžet za tebou.

Za tebou v dálku dalekou
z Moravy do jižních Čech –
někde tam tě na Blatácku
vidávám ve svých snech.

Trio:

Z Veselí nad Moravou
k Veselí nad Lužnicí,
jen sám Bůh ví, zda až tam
má touha doletí.

Polibky žíznivých úst
po vodě nedoplavou,
já však přesto věrně čekám
na tvoje obietí.

2. Když ráno slunko vychází
a když mě srdce zazebe,
dávám si kvítka do vázy,
říkám si, že jsou od tebe.

Od tebe, chlapče, vzdálený
z Moravy do jižních Čech,
někde tam tě na Blatácku
vidávám ve svých snech.

Trio:

Z Veselí nad Moravou
k Veselí nad

